

Europa potrzebuje świadectwa chrześcijan

Uroczystość inauguracyjna nowego roku akademickiego, tu właśnie w kościele seminaryjnym, w kościele akademickim Uniwersytetu Opolskiego. Rozpoczynamy ten nowy rok Eucharystią i to w dzień liturgicznego wspomnienia wielkiego uczonego – św. Hieronima. Człowiek żądny wiedzy, tytan pracy – jak go nazywają biografowie. Poznawszy Chrystusa, nie ustaje w zgłębianiu prawd Bożych zawartych w Księgach Starego i Nowego Testamentu a uczyni to i po to, by przekładając je na język zrozumiały, bardziej przystępny przybliżyć człowiekowi prawdy Boże na drogę ziemskiego pielgrzymowania. Do dziś wznawiany jest jego słynny przekład – Wulgata – Pisma Świętego.

I. Pouczenie ze słowa Bożego.

Droгие Siostry!

Drodzy Bracia!

Jakże wymowne są słowa pierwszego czytania przeznaczone na dzień wspomnienia św. Hieronima: "Trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz od kogo się nauczyłeś" – pisze św. Paweł do swojego ucznia Tymoteusza. Te prawdy Boże były dla św. Pawła jak i dla św. Tymoteusza i św. Hieronima radością serca i ukierunkowaniem na drodze życia. Powtarzaliśmy po pierwszym czytaniu kilkakrotnie refren psalmu responsoryjnego: "Nakazy Pana są radością serca".

1. Ale to słowo Boże jest dziś do nas skierowane, byśmy trwali i to dziś i jutro w tym czego uczymy się z Bożego słowa i byśmy przez to byli radosnego usposobienia a również radowali nasze środowisko. Dlatego zawołanie przed słowami dzisiejszej Ewangelii - czyli Radosnej Nowiny - wiercie - zaufajcie Ewangelii - Radosnej Nowinie. A Chrystus do takiego zadania w dzisiejszym świecie nas wybiera i posyła. Mówi o tym wyraźnie, przed chwilą odczytana Ewangelia. Jak słyszeliśmy, Chrystus powołuje i posyła na świat nie tylko apostołów, ale wyznacza jeszcze innych, siedemdziesięciu dwóch do miast i miejscowości, bo tam też chce być Chrystus obecny. Zdaje sobie Chrystus sprawę, że środowisko, gdzie uczniowie mają głosić Chrystusa, gdzie przyjdzie im żyć, pracować, posługiwać, nie zawsze będzie im przychylne a nawet mogą tam być drapieżne "wilki". Posłani uczniowie mają w konkretnych wymiarach rzeczywistości ziemskiej być świadkami Chrystusa, ale autentycznymi świadkami.

2. To będzie wymagać trudu, ofiary, a nawet niesienia krzyża. Jezus - czytamy w Ewangelii św. Mateusza (16, 25) mówi: "... Kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je". Romano Guardini, znany nam wszystkim, daje piękny komentarz do tej wypowiedzi Chrystusa, Mówi, kto swoje życie zadysponuje Chrystusowi, to przez taki styl życia odnajdzie też to Chrystusowe życie w braciach i siostrach. To tłumaczenie takiego życia ucznia Chrystusowego ustawia na tle pięknego obrazu Ziemi Świętej, związanego z Jordanem. z jeziorem Genezaret i Morzem Martwym. Jordan czerpie swoją moc i życie z czystych źródeł gór; płynie, użyźnia okolicę, udziela życiodajnej wody morzu Genezaret, z którego bogactwa życia czerpie okolica; płynie dalej i znowu użyźnia; wpada do morza martwego; koniec życia; morze to nie pozwala przepływać Jordanowi, woda przestaje być życiodajna.

Autentyczny uczeń Chrystusowy, to jak Jordan, czerpie z czystego źródła żywej wody - "Jam jest źródło żywej wody" - mówi Chrystus. Uczeń czerpie i innych użyźnia, ma świadczyć; nie może go inny nie obchodzić, bo wtedy nie jest świadkiem Chrystusa. Chciałoby się powtórzyć to jakże znane sformułowanie być autentycznym chrześcijaninem to proexistere -

istnieć "dla".

II. Chrześcjanin w dzisiejszej Europie

Znane nam jest zdanie z pouczenia Bożego: "Usycha trawa, więdnę jak kwiat, a słowo Pańskie trwać będzie na wieki", a także stwierdzenie Chrystusa: "A słowa moje nie przemiją".

1. Tyle od dłuższego czasu dyskusji o tzw. Konstytucji Europejskiej. Tak! Porusza się ważne problemy dotyczące wartości i korzeni chrześcijańskich Europy.

Pod koniec maja odbyło się wielkie spotkanie modlitewne delegacji siedmiu krajów, które wstąpiły do Unii Europejskiej, w znanym miejscu pielgrzymkowym w Austrii, w Mariaszell. Blisko 80 tysięcy, przede wszystkim młodych z tych siedmiu krajów, ponad 200 biskupów modliło się, mając za temat: "Chrystus nadzieją Europy". Z tego świętego miejsca skierowano apel do chrześcijan Europy. W apelu takie zawołania

"Nie ukrywajcie swojej wiary w Chrystusa..."

"Nie stójcie na uboczu drogi z waszą wiarą..."

"Aktywnie kroczcie z Ewangelią Chrystusa..."

"Europa będzie tylko wtedy błogosławiona, gdy jej wierni będą się wspólnie jak i pojedynczo modlić, gdy parafie staną się szkołami modlitwy..."

Znamienna była tam wypowiedź muzułmanina Dzewada Karahasan: "Pomniejszanie roli świadectwa chrześcijan w Europie byłoby szkoda, a zapomnienie o nim katastrofą Europy".

2. Do tego apelu przylegają tak bardzo wypowiedzi, jakie padały w czasie sympozjum, można powiedzieć o charakterze ogólnoeuropejskim w Krakowie w dniach 10 i 11 czerwca br. pod tytułem "Co chrześcijanie mają do zrobienia w Europie". Kardynał Kasper wprost powiedział: "Europa musi się obudzić (nie drzemać) i zaufać w pełni chrześcijańskim korzeniom". A dotyczy to każdego chrześcijanina. Bp Homeyer, przewodniczący Komisji Episkopatów Wspólnoty Europejskiej wzywał do postawy ofensywnej, a nie defensywnej jaką winien przejawiać wyznawca Chrystusa. Nie można - mówił - kierować się powiedzeniem - musimy czekać na lepsze czasy. Trzeba mieć gesty i postawę pojednania a nie wracać wciąż do zaszłości historycznych. Przypomina mi się tu hasło na tle wielkiego billboardu w Asyżu. Wielki obraz ukazywał Chrystusa Zmartwychwstałego w kole słońca i podążający ku Niemu ludzie różnego wieku, pozostawiający za sobą cień; i ten napis: "Idź w kierunku słońca - Chrystusa z bratem i siostrą a cienie życia pozostaną za tobą".

Bp Franjo Komarica z Bośni i Hercegowiny, kandydat do pokojowej nagrody Nobla wprost wołał z mównicy krakowskiego sympozjum: "Europa będzie taka, jacy będą w niej chrześcijanie". Autentyczne a nie połowiczne przeżywanie Ewangelii ma być zaczynem do zmiany oblicza ziemi tego kontynentu".

3. A więc każdy chrześcijanin ma zadanie w budowaniu chrześcijańskiej Europy. Mówi się wprost, że nasze myślenie chrześcijańskie ma być globalne, ale działanie chrześcijańskie na wskroś najpierw lokalne, tam gdzie mi przychodzi żyć i pracować. Razem z Chrystusem, w duchu Ewangelii żyję i pracuję. Jakże wymowne były słowa Prymasa Tysiąclecia - Kardynała Stefana Wyszyńskiego wypowiedziane na uroczystościach milenijnych w Kamieniu Śląskim: "Gdy chrześcijanin współpracuje z łaską Bożą, to i na kamieniu rodzą się święci". A na innym miejscu powiedział: "Nie ma możliwości na eksport wartości chrześcijańskich, jeśli wpięć ich się nie zaimportuje w swoje życie".

4. Gdy miała nastąpić inauguracja Soboru Watykańskiego II, miało miejsce niecodzienne zdarzenie. Papież Jan XXIII w przeddzień tej uroczystości, w tajemnicy, tylko z szoferem i kapelanem wyjechał z Watykanu. Popłoch, nie ma Papieża. W godzinach południowych powiadomił Kurie Rzymską, że jest u grobu św. Franciszka w Asyżu. Zebrany uczyony, ekspertom soborowym chciał coś podpowiedzieć. Chcąc odbudować Kościół, trzeba też mieć

postawę - radosną św. Franciszka, który mówił, że trzeba się przejąć Ewangelią i przyjąć ją bez zastrzeżeń, bo połowiczny chrześcijanin, to żaden chrześcijanin. W takim duchu odnawiał św. Franciszek wtedy po tzw. smutnym wieku, oblicze Europy.

5. W takim kontekście rodziła się Konstytucja o Kościele w świecie Współczesnym "Gaudium et spes".

Ta konstytucja nie rozpoczyna się inwokacją "W imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego, ale cała mówi jak ma wyglądać pełne życie chrześcijanina, by odnawiać oblicze ziemi.

6. Św. Paweł, Apostoł Narodów, pisząc swoje listy do poszczególnych gmin, do parafian niejednokrotnie podkreślał: Chrystus potrzebuje mnie, a ja was, by Chrystus przez was był w waszym życiu obecny.

Chrystus, do wspólnoty wiernych Uniwersytetu Opolskiego dziś też mówi: "Idźcie, oto was posyłam". Zaś św. Paweł w uroczystość św. Hieronima - wielkiego znawcy Pisma św. mówi do nas, do każdego z nas: "Trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś.

Wszelkie Pismo, od Boga jest natchnione i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu. Amen!

I czyt. św. Hieronima - 30.09.04

plus psalm resp.

Ewangelia z dnia - czwartek po 25 Niedz. Zwykłej "C"

Łk 10, 1-12.